

Fanekamp mellom søsken

Stridighet mellom søsken kan ha mange former, det kan mange foreldre skrive under på. Men ikke alle søsken kjemper mot hverandre med fanen høyt hevet – bokstavelig talt. I alle fall ikke til rullende tromme-hvirvler og et tusentalls tilskuere.

Tekst og foto: Kenneth Ø. Monsen

FANEBÆRING ER TRADISJON: – Buekorps er kult. Jeg gir blaffen i at de andre jentene i klassen oppfatter fritidsaktiviteten min som en tanke sær, sier Ingevig. Hun vil aller nådig la seg avbilde i nærheten av fanen til Fjeldets Bataljon, som broren Henrik holder.

KAMPKLARE: Offiserene i buekorpsene i Bergen bærer sabel. Men disse brukes selvsagt ikke som våpen, snarere som rituelle symbol ved espalier og andre symbolske handlinger.

MEN SØSKENPARET Ingveig og Henrik Larsson er fanebærere for hvert sitt buekorps – og skal på buekorpsenes dag kjempe mot hverandre om å bli beste fanebærer i byen. I alt skal fanebærere fra 14 buekorps sette hverandre stevne den siste lørdagen i mai.

– Jeg skal vinne, og du kommer som en god nummer to, gliser Ingveig og gir storebror en dytt i siden. Henrik gliser: – Nix. Jeg blir en god nummer en, og du...du får i beste fall en hederlig plassering.

Og med det er kimen til en vennskapelig krangel sådd...

Fanebærer i rent jentekorps

Ingveig (16) er fanebærer i Lungegaardens buekorps, byens eneste rene jentekorps. Hun har vært medlem i korpset i åtte år, og har gått gradene fra

soldat til offiser i fanegarden – dette er første året som fanebærer.

– Hvorfor jeg begynte i buekorps...? Jeg må ærlig innrømme at jeg «diltet» etter Henrik, som begynte i buekorps en uke før meg. Trommingen og marsjeringen var skikkelig tøft – jeg bare måtte begynne jeg også, forteller hun.

Ingveig prøvde seg som trommeslager, men innrømmer at hun ikke fikk det helt til. Det var noe med å marsjere og slå trommer samtidig, så hun forkastet tankene om å bli en dyktig slager. I stedet ble det fanegarden som lokket.

– Men det å være med i buekorps er så mye mer enn marsjering. Vi har det skikkelig gøy sammen, med en rekke andre ting vi gjør i fellesskap, for eksempel juleverksted, haloween-moro og idrett.

Korps med lange tradisjoner

Hun får støtte av Henrik, som nå er inne i sin tredje sesong som fanebærer i Fjeldets Bataljon, et buekorps med over 150 års historie.

– Vi i Fjeldets er egentlig en stor vennegjeng, som finner på mye moro sammen, også utenfor de tradisjonelle rammene i korpset, forteller attenåringen. Han fortsetter: – Egentlig var buekorpsene organiserte gjenger, der gutter fra ulike områder eller gater i byen laget egne korps – og på den måten fikk stridighetene gjengene imellom inn i organiserte – og kanskje mer «rolige» former. Etter at det ble etablert buekorps, ble kampene utkjempet ved at slagergjengene fra de forskjellige korpser prøvde å overdøve hverandre med trommelyd i stedet for slåssing, forklarer Henrik.

Selv har han vært i Fjeldets Bataljon i åtte år, bare en knapp uke lenger enn Ingveig har vært i Lungegaardens.

Jeg ble dradd med i dette av en kompis som alt var i Fjeldets. Jeg har ikke angret en dag, innrømmer Henrik, som om ikke alt for lenge skal sette kursen mot vernepliktjeneste, noe han selv håper skal skje i drilltroppen til H.M.K. Garde.

Kampen i Sentrum

Søskene går begge på Fyllingsdalen videregående skole, i henholdsvis første og tredje klasse. De bor i BOB-laget Vestre Sælemyr borettslag i Fyllingsdalen. Men når det er buekorps-sesong er det Sentrum som gjelder – og ikke «Dalen». Ikke minst på Buekorpsenes Dag, som begge ser frem til med glede. Kampen mellom fanebærerne skjer vanligvis på Festplassen.

Når beste fanebærer skal kåres, skjer dette ved at dommere vurderer hver enkelt fanebærer og hvordan vedkommende marsjerer og presenterer den ti-tolv kilo tunge fanen – ut fra gitte kriterier for stil og innhold.

På samme måte holdes det konkurranser for trommeslagerne i korpserne.

Uansett – når det gjelder kampen fanebærerne imellom – er sjansen for at en med etternavn Larsson stikker av med seieren dobbelt så stor...

Buekorpsmuseet i Bergen:

Utstilling om Buekorpsenes Dag

Buekorpsene i Bergen har en lang historie bak seg. De første korpserne, slik vi kjenner dem i dag, ble stiftet i 1850-årene. Buekorpsene i Bergen er ikke bare kjent for å tromme og marsjere – men like mye å være et samlingspunkt der vennskap for livet blir stiftet.

Selvsagt har buekorpsbevegelsen sitt eget museum i Bergen, og det holder til i tradisjonsrike lokaler i hovedetasjen av Murhvelvingen i Bergen sentrum, en gammel murbygning fra 1562. Museet har nylig gjennomgått en betydelig rehabilitering. Likevel er plassen relativt begrenset (museet disponerer fire rom), og bare en del av museets gjenstander er utstilt der. Resten er oppbevart i

tilfredsstillende lagerlokaler. Samlingene vokser for hvert år, mye gjennom gaver og donasjoner.

– Buekorpsmuseet skal gjennom fremvisning av dette historiske materialet – det være seg gjenstander, bilder og film, fortelle historien til buekorpsene. Kanskje kan et besøk i museet inspirere unge til å bli en del av Bergens mest tradisjonsrike fritidssys-

sel, undrer Knut Arne Olsen, kasserer i museet.

Han forteller at museet i løpet av mars vil åpne en utstilling som har hovedfokus på historien til Buekorpsenes dag. Olsen anbefaler bergensere å legge en tur innom museet, som en oppvarming til arrangementet to måneder senere.

Aktuell lenke:

www.buekorps.museum.no/

Buekorpssenes dag:

Stormønstring av bergensk tradisjon

Det er ikke lenge før de første trommehvirvlene tar til å rumle i smitt og smau. En ny buekorpssesong står for døren, og alt tyder på at 2014 blir en hektisk sesong for buekorpssene i Bergen.

I tillegg til «faste» innslag som 17. mai, går Buekorpssenes Dag av stabelen i slutten av mai – og sannsynligvis vil byens korps og bataljoner også delta på ulike arrangement i forbindelse med så vel grunnlovjubileum som Sjøforsvarets 200-års-markering.

Hvert 4. år

– Det blir nok full rulle i den korte, men til tider hektiske sesongen. Men fra vårt ståsted er det særlig Buekorpssenes Dag som vil ha hovedfokus, forteller Rune Løseth. Han er formann i Hovedkomiteen for Buekorpssenes Dag 2014. Arrangementet går av stabelen hvert fjerde år.

Det er 44 år siden Buekorpssenes Dag ble arrangert for første gang, da i forbindelse med Bergen bys 900-års-jubileum.

Riktignok ble det arrangert Buekorpssenes Dag noen ganger etter 2. Verdenskrig, men ikke alle buekorpssene deltok da. Arrangementet i 1970 ble vellykket, og siden har man gjentatt dette hvert fjerde år.

Buekorpssenes festdag vil være tydelig til stede i bybildet den siste lørdagen i mai. Alle byens 14 buekorps vil være med på fellesmarsjering mellom Koengen og Festplassen/Torgalmenning – der det vil være slagerkonkurranse og fanebærerkonkurranse. Nytt av året er at arrangørene også prøver å få til en konkurranse for å kåre beste hornblåser.

Kvelden vil preges av festligheter på SAS-hotellet på Bryggen, der gamle og nye «bauekorpsgutter» setter hverandre stevne ut i sene kveldstimer.

Håper på økt rekruttering

Løseth har et håp om at årets markering – som blir en del av Festspillene i Bergen, skal blåse mer liv i interessen for buekorps i Bergen. For han innrømmer at korpssene de siste årene har slitt litt ekstra med rekrutteringen.

– Langt på vei er det nok foreldregenerasjonen som svikter, da de i en travel hverdag ikke finner å kunne støtte barna i alle aktivitetene avkommet fatter interesse for. Vår erfaring er at idrett – og særlig fotball, er den store vinneren om tilmålt «oppbacking» fra foreldre. Vi hadde selvsagt ønsket at også buekorpssene – byens tradisjonsrike aktivitet for barn og unge, hadde fått høyere prioritet, oppsummerer Løseth. Aktuell lenke: <http://www.buekorpssene.com/>

STOLTE AV TRADISJONEN: Knut Arne Olsen (t.v.) og Rune Løseth mener at det «å stå i bauekorps» fremdeles kan tilby unge viktig ballast, eksempelvis ledererfaring, disiplin og samspill.